

Hoofdstuk 7

Nieuwe haring

Kiki is een snelle eter. In ieder geval is ze alweer terug van de avondmaaltijd thuis, voordat wij goed en wel aan het eten zijn toegekomen. We hebben 's middags behoorlijk gegeten en nu nog niet veel honger. De avondmaaltijd bestaat uit een paar nieuwe haringen.

Kiki is terug, want ze had beloofd dat ze de katten nog even zou aaien. Maar voordat ze daar aan toe was gekomen, na het pruimen plukken, werd ze door Daniëlle geroepen om te eten.

“Nu gaan wij eerst eten,” zegt Bart. “En dan gaan we daarna de katten aaien.”

“Wat eten jullie?” vraagt Kiki. Van haring heeft ze nog nooit gehoord of ze is het vergeten. Daar wil ze blijkbaar niet langer over nadenken. Ze wil wel wat proeven.

“Dan zal ik even een bordje voor je halen,” zegt Bart. Zo gezegd, zo gedaan. Kiki krijgt haar eigen bord met haring en uitjes. De uitjes mogen we terughebben, maar de haring valt in de smaak. Zeer in de smaak. “Mag ik nog wat?” vraagt Kiki. Ze is veel eerder klaar dan wij. En natuurlijk wordt er nog een stuk haring in mootjes gesneden. Dit keer was Kiki tegelijk klaar met Bart. Ik heb nog een paar stukjes liggen en daar wil Kiki nog wel wat van hebben.

“Opperdepop!”

Nu is het tijd om de katten te aaien. Maar eerst ga ik Bart zijn hoofd even scheren.

“Wat doe jij nou?” verbaast Kiki zich.

“We gaan straks op bezoek en Bart wil zijn haar even laten knippen,” leg ik uit.

“Maar jij bent geen kapper,” brengt Kiki daar tegen in. Ze vindt wel dat Bart z’n hoofd lekker zacht aanvoelt na de scheerbeurt en daarmee wordt deze actie goedgekeurd.

Omdat Bart nu nog even wil douchen, stelt hij voor dat Kiki mij helpt om de was op te ruimen die in de tuin hangt te drogen. Ik heb de taakverdeling bedacht: “Ik vouw het op, en dan leg jij het netjes in de wasmand, en dan brengen we het straks samen naar binnen. Goed?”

Kiki heeft een ander plan: “Ik ga op jouw nek zitten, dan haal ik de knijpertjes er af ...” En met de rest van mijn voorstel is ze het eens. Dus zo gebeurt het.

Kiki blijkt steeds weer een goede hulp. Het duurt allemaal wat langer, maar het is natuurlijk wel zo gezellig om de dingen samen te doen.

Nu alle taakjes zijn gedaan en iedereen heeft gegeten, is het niet meer dan logisch, volgens Kiki, dat de kippen ook nog wat te eten krijgen, voor ze op stok gaan. “Maar we hebben alle haring toch opgegeten,” zeg ik tegen Kiki. Natuurlijk weet Kiki allang dat kippen normaal geen haring eten, en gelukkig hebben we nog wat oud brood liggen, dat Bart van zijn werk heeft meegenomen. Dus ook dit laatste klusje kan naar alle tevredenheid afgehandeld worden.

